

EĞİRDİR DÜNDAR BEY MEDRESESİ VE AJUR TEKNİĞİ İLE YAPILMIŞ TAŞ İŞÇİLİĞİ ÜZERİNE

Prof.Dr.H.Örcün BARIŞTA

Anadolu Türk mimarisinin Selçuklu Döneminden başlayarak yapılmış pek çok seçkin örneği ve mimariyi bezeyen zengin süsleme sanatları dalları vardır. Bilindiği gibi çeşitli dönemlere ait, kitabeli veya kitablesiz bu yapıların bir grubu işlev değiştirmiştir. Bir grubu yıkılarak yok olmuş, bu yapıların bir grubu Selçuk, Beylik, Osmanlı veya Cumhuriyet Döneminde onarımlar geçirmiştir. Bazı yapılarda kitabeler bulunmakta ve bunlar sınırlı ve bazen yanıltıcı da olsa bazı bilgiler vermekte; bazı yapılarda ise yapı ya da süslemelerle ilgili bilgi veren kitabelere hiç rastlanmamaktadır. Basit onarım veya restorasyon geçirmiş yapılarda bazı problemler ortaya çıkmaktadır. Bu problemler yapıların mimari planı, elemanları ve dekorasyonu olarak üç ana başlık altında kümelenmektedir. Yapıların sağlıklı rölevaleri çıkartılmalı, mimari elemanları ve dekorasyon öğeleri üzerinde laboratuvar deneyleriyle desteklenecek yeni analizler yapılmalı, yeniden tarihleme problemlerine eğilmeli ve restorasyon geçirmiş yapılara yapılan eklemeler belirlenmelidir. Bu özelliklere sahip pek çok yapı Türk mimari tarihine sağlıklı bir envanter bilgisiyle birlikte kazandırılmalıdır.

Burada amacımız birden fazla kitabesi bulunan, Cumhuriyet Döneminde restorasyon geçirmiş ve işlev değiştirmiş olan Eğirdir DüNDAR Bey Medresesini bezeyen ajur işçiliğiyle yapılmış pencere kafeslerini tanıtmak, bunların estetik özelliklerine değinmek ve benzer teknikle yapılmış bazı örnekler sergilemek ve bu eserlerin ustası, sanatçısının Türk restorasyon tarihi içinde alması gereken yeri sağlamaya çalışmak, yapıya ait olmayan sonradan takılmış, dönemine ait özgün örneklerle benzer nitelikler taşıyan bu onarım örneklerinin konuya ilgi duyanları ve araştırmacıları yanılttığına dikkati çekerek yapılan bu tür restorasyon çalışmalarında onarım tarihi, onarım yapanlar hakkında bilgi veren ve restoratörlerin hakkını koruyan kitabe konması gereğine işaret etmektir.

Eğirdir DüNDAR Bey Medresesi İle İlgili Genel Bilgiler:

Eğirdir'in en güzel yapılarından biri Camii mahallesinde Hızır Bey Camii yanına inşa edilmiş olan DüNDAR Bey Medresesi'dir. Bugün üstünde Miladi 1236/37 ve 1301/2 tarihli iki kitabe bulunan yapının önce bir han olarak inşa edildiği sonradan medreseye dönüştürüldüğü düşünülmektedir.¹ Nitekim portal üzerinde bulunan kitabede: Buranın Miladi 1236/1237 yılında, Alaaddin Keykubatın oğlu Gıyasettin Keyhüsrev II. döneminde han olarak yapıldığı yazılıdır. Ana eyvan üzerindeki kitabe de ise Hamidoğullarından DüNDAR Bey'in Miladi 1301/1302 yılında yapının yapılmasını emrettiği yazılıdır.² Miladi 1236/1237 tarihli kitabe şöyledir:

Büyük sultan ve yüce şehinşah, ümmetleri hükmünde tutan, Arap ve Arap olmayanların sultanların sultanı, iki kıtanın denizlerin sultanı, zamanın zamanların Hüsrevine Efendi, ikinci İskender, dünya sultanlarının sultanı, gökten teyid edilmiş düşmanların muzaffer ve muvahhit din koruyucularından emiri kâfirlerin müşriklerin kahr edicisi, zındıkların ve dik başlıların başın ezen ve isyancıları söküp atan, halkın mutemedi, Allah'ın halifelerin yardımcısı, Allahın mahlûklarının imdadına koşan, Türk, Ermeni, Şam ve Diyarbakır ve Frank idaresindeki memleketlerin sultanı, sultan hanedanının tacı, dünya ve dinin medetkârı, fütühat sahibi, Keyhüsrev bin Keykubat bin Saadetlû Kılıç Arslan ki emirül mümin otağıdır. İş bu mübarek hanın imarını ferman etti. Cenabı

1. Oktay Aslanapa, **Türk Sanatı**, II, Başbakanlık Kültür Müsteşarlığı, Kültür Yayınları, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 1973, s.196.
2. Metin Sözen, **Anadolu Medreseleri, Selçuklu Beylikler Devri**, C.1, İstanbul, 1970, s.166.

*Hak arzın doğu ve batı taraflarında payidar kılsın Sene 635 Hicri*³

Medresenin portalini kuşatan bu kitabe de : Han sözü ve Kılıç Arslan ismi geçmektedir. Medresenin ana eyvanının üstünde ise 1301/1302 Miladî tarihli kitabe bulunmaktadır. Bu kitabe şöyledir:

"Müslümanların, İslamın, din ve devletin ali cenap koruyucusu, kumandanların hükümdarı, etrafını ihya eden soyu asil ve şerefli büyük kumandan Hamit Bey oğlu İlyas oğlu Dündar şu mübarek medresenin yapımı ve tamerini Hicri 701 senesinde emretti Allah iktidarını kat kat yardımını aziz kılsın her iki imaretin uzun müddet malikine baki ve mamur olmakta daim etsin Hicri 701"⁴.

İbni Batuta Seyahatnamesi'nde Eğirdir Beyi başlığı altında Dündar Bey'in oğlu Ebu İshak Beğ "Hamid oğullarının Eğirdir koluna mensup bir beydir. Miladî 1328'de hükümdar olmuş, Miladî 1344'ten önce vefat etmiştir. Biladi Rum'un ileri gelen hükümdarlarından biridir. Babası hayattayken bir süre Mısır'da kalmış ve hacca gitmiştir. Çok temiz ve iyi huylu bir kimse olup, adet edindiği şekilde ikinci namazlarını her gün Cuma Mescidinde eda ederdi"⁵; "Eğirdir'de Ulu Camii karşısındaki medreseye indik"⁶; "Bu günlerde (Ramazan) ki Beyin çocuklarından biri öldü. Cenaze gömüldükten sonra Sultan ile medresedeki öğrencileri üç gün süre ile sabah namazını izleyen anlarda kabristanı ziyaret ettiler. İkinci gün halkla birlikte ben de törene katıldım. Sultan beni yaya görünce hemen bir at gönderdi özür diledi. Tören dönüşü medreseye varınca atı geri yolladım,"⁷ şeklinde bilgiler vermekte, karşı karşıya inşa edilmiş bir camii ve medresenin varlığını doğrulamaktadır.

Medrese ile camii arasında bir geçiş ögesi niteliğinde olan kaide üzerinde yükselen minarenin altındaki kemer üzerinde başka bir kitabe görülmektedir. Burada:

"Sultan Mehmed haled ala hu mülke hu (Sultan Mehmed Allah onun mülkünü sürekli kılsın)"⁸ yazısı okunmaktadır. Batuta Seyahatnamesinde "Göhlisar hükümdarı Mehmed Çelebi'dir. Çelebi Türk dilinde "efendim" manasına gelir. Bu zat Eğirdir hükümdarı Sultan Ebu İshak'ın kardeşidir."⁹, şeklinde cümlelerle Mehmed Bey konusunda bizleri aydınlatmaktadır.

Medresenin karşısında Hızır Bey Camii yer almaktadır. Camiinin portalı üstünde şu kitabe bulunmaktadır:

"İnnâ fetehnâ leke fethan mübinâ" (Mu-hakkak ki biz sana apaçık bir fetih yolu açtık). 1301 Miladî.

Bilindiği gibi "camii 1814 yılında çıkan yangınla yanmışsa da tekrar yaptırılmış,1820 tarihinde ibadete açılmıştır.1884 tarihinde yeniden onarım gören camiinin damı örtülmüştür."¹⁰ Kayıtlara göre Eğirdir 1959 yılında ikinci bir büyük yangın geçirmiştir. Camide görülen Kütahya çinileri yenidir.

Yukarda sunulan bilgilerden anlaşıldığına göre Eğirdir Dündar Bey Medresesinin yapının inşasına başlanmasını emreden iki kitabesi vardır. Biri Selçuklu hanına diğeri Beylikler Devri medresesine ait bu kitabeler, yapının inşasıyla ve süslemeleriyle ilgili bazı problemlere sebep olmaktadır. Minarenin altındaki Sultan Mehmed adı geçen yazı¹¹ ise bu problemlerin boyutlarını genişletmektedir.

Günümüzde çarşı olarak kullanılan yapının yakın tarihlerde onarım geçirmiş olmasına rağmen üstünde bir restorasyon kitabesi yoktur. Ünal'ın "Osmanlı Öncesi Türk Mimarisinde Taç Kapılar" konulu eserinin Lev.CV de yer alan Dündar Bey Medresesi portalı fotoğrafında kapı önünde çalışan işçilere¹² bakarak büyük bir ihtimalle 1968'li yıllarda onarım geçirdiğini düşündüğümüz yapının özellikle ajur işçiliğiyle yapılmış pencere kafesleri bu son onarımda yapıya takılmıştır. Bu pencere kafesleri gereği gibi tanınmamakta ve bilinmemektedir. Hakkında yayın bulunmayan pencere kafesleri kısaca şöyle tanımlanabilir.

Eğirdir Dündar Bey Medresesini Bezenen Pencere Kafesleri:

İki katlı, açık avlulu bir medrese olarak tasarlanmış yapı, kesme taştan yapılmıştır. Avlusunun sağında ikinci kata çıkılan ancak bugün kullanılmayan üst katın merdivenleri vardır. Orjinalde portalin karşısında ana aks üzerine oturtulmuş bir eyvan bulunmaktadır. Birinci kat avluyu kuşatan 12 odadan meydana gelmiştir. Yapının sonradan açılan kapıyla eyvan özelliğini yitirmiş ünitesine şebekeli ajur tekniğiyle yapılmış, iç içe bir çift pencere kafesi oturtulmuştur.

3. Mesut Kartal, Eğirdir Hızır Bey Camii ve Dündar Bey Medresesi, S.Ü Fen-Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji ve Sanat Tarihi Bölümü Lisans Tezi, 1989 (basılmamış),s.27.
4. Kartal, a.g.e., s.23.
5. İbn Batuta Seyahatnamesi'nden Seçmeler, İsmet Parmaksızoğlu, Milli Eğitim Basımevi, 1971,s.11.
6. İbn Batuta, a.g.e., s.11.
7. İbn Batuta, a.g.e., s.12-13.
8. Kartal, a.g.e., s.13.
9. İbn Batuta, a.g.e., s.13.
10. Isparta Yılı, Ankara, 1985, s.137.
11. Kartal, a.g.e., s.13.
12. Hüseyin Rahmi Ünal,Osmanlı Öncesi Anadolu Türk Mimarisinde Taçkapılar, İzmir, Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları, No:14, 1982, Lev.CV., s. 45.

Benzer teknikle yapılmış pencere kafesleri avluyu kuşatan 8 odanın kapısının üstüne yerleştirilmiştir. Aynı motiflerden yola çıkılarak oluşturulmuş bu pencere kafesleri daha küçük boyutludur. Ustaların teknikteki becerilerini sergileyen bu parçalar aynı zamanda estetik değerleriyle güçlü bir sanatçı kişiliğin varlığına işaret etmektedir. Eyvan da yer alan büyük boyutlu pencere kafesinden başlayarak bu kafesler kısaca şöyle tanımlanabilir, bazı başka örneklerle benzerlikleri ve farklılıkları şöylece özetlenebilir.

Sivri kemer tonozlu eyvanın bugün giriş olarak kullanılan ana duvarındaki kapının üstünde: Silmeli, kareye yakın dikdörtgenden oluşan bir çerçeve içine sivri kuşatma kemeriyle sınırlanmış bir pencere boşluğu oturtulmuştur. Şebekeli ajur işçiliğiyle, taştan yapılmış bir kafesle dolgulanmış bu pencerenin kemer köşelerindeki üçgen boşluklar süslemesiz bırakılmıştır. Kafesteki kompozisyonu üstten kuşatan bu sivri kuşatma kemerinin üstündeki boşluklar, dolu ve oyularak açılmış yüzeyler arasında sert bir kontrast oluşturmaktadır. Bu pencere kafesi: Altı kollu yıldızdan sonsuza doğru altı kolla gelişen motif; sekiz kollu yıldızdan gelişerek, dört geçmeli kolla, altındaki sekiz, sonsuza açılan kola bağlanan motif ve sekizgen bir çekirdeğin dört köşesine yerleştirilen altıgenler ile aralarına oturtulan ok biçimleriyle bezenmiş, sekizgen motiflerinin çakışmalı bir kurguyla düzenlenmesiyle tasarlanmıştır. Kompozisyonun ana motifleri olarak görünen sekiz kollu yıldızdan sonsuza doğru gelişen motifle içi dolgulanmış sekizgen üçer defa kullanılmıştır. Altı kollu sonsuza açılan yıldız motifi ise yardımcı motif niteliğindedir. Kompozisyon aşağıdan yukarı doğru: Ortada yarım kesilmiş, sekiz kollu bir yıldız motifi ve iki tarafta birer yarım sekizgen motifi ile başlamaktadır. İkinci sırada ortada tam bir sekizgen motif, iki tarafında birer tane tam sekiz kollu, sonsuza açılan yıldız motifi bulunmaktadır. Üçüncü sırada ortada sekiz kollu, sonsuza açılan tam bir yıldız motif ve iki tarafında birer sekizgen motif vardır. En üstte kompozisyon yarımından biraz büyük tutulmuş bir altıgen motifle son bulmaktadır. Dikey ekseninde böyle gelişme gösteren tasarım, yatay ekseninde incelendiği zaman: Birinci sırada dört altı kollu yıldız motifi sayılmaktadır. Böylece kompozisyonda yatay ve dikey ekseninde şebekelerin çakışmasıyla farklı görüntüler oluşmaktadır. Bu durum dikey ekseninde aşağıdan yukarı ve yukarıdan aşağı karşılıklı oturtulan, üçgen oluşturan sekiz kollu yıldızlardan gelişen motiflerle, içi dolgu sekizgen motifleriyle güçlendirilmiştir. Temelde geometrik birimlerin yardımıyla oluşturulan kompozisyonun sekiz kollu yıldızdan gelişen motiflerinden bitkisel bezemeyi çağrıştıran bir estetik tad alınmaktadır. Bir lento üzerine yerleştirilen bu kafesin medresenin dış cephesinde eşii ikinci kere kullanılmıştır. 50 cm. arayla oturtulan ikinci lentonun üstünde dış kapıyı oluşturan girişte aynı kafesin eşii vardır. Böylece oldukça geniş olan duvar eti içinde geniş bir kapı bulunmaktadır.

Medresenin avlusunun çevresindeki odaların kapı üstlerinde de sivri kuşatma kemerleriyle çerçevelenmiş pencere boşlukları bırakılmıştır. Bu pencere boşlukları ortada sekiz kollu yıldızdan başlayan dört geçmeli kolla altındaki sonsuza açılan yıldızla bağlanan motiften gelişen birer kafesle doldurulmuştur. Şebekeli ajur işçiliğiyle yapılmış bu kafeslerdeki kompozisyon yardımcı motiflerle tamamlanmıştır.

Bilindiği gibi Türk taş işçiliğinde ajur işçiliğiyle yapılmış, üç boyut veya iki boyutlu tasarlanmış, çeşitli dönemlere ait seçkin örnekler vardır. Üç boyutlu tasarlanmış parçalar arasında Konya Mevlânâ Müzesinde bulunan, 550 ve 551 envanter numaralı, Osmanlı Dönemine ait, mermerden oyulmuş iki askının ayrı bir yeri vardır.

Eğirdir DüNDAR Bey Medresesi'nde görülen pencere kafeslerini hatırlatan üstü sivri kemerle kuşatılmış, kareye yakın dikdörtgen, dikdörtgen veya ince uzun dikdörtgen v.b. gibi formlarda tasarlanmış, değişik süslemelerle bezenmiş pencere kafesleri vardır. Beylikler Devrinde inşa edilmiş yapıları bezemede kullanılmış bu pencerelerin çoğu kırılmış eski pencere kafesleri yerine yeniden Osmanlı ya da Cumhuriyet Döneminde yapılmıştır. Bu pencere kafesleri arasında 1279 tarihinde yapılması emir edilen^{13,14} bir tanesi farklı teknikle yapılmış Sahip Ata Hanıgâhı pencere kafeslerinin ayrı bir yeri vardır. Benzer formu Karaman İbrahim Bey İmaret (1433) pencere kafesleri; ince uzun dikdörtgen formu pencere kafeslerine sahip Mevlânâ Dergâhı Tilavet Odası Penceresi ile Seydişehir Rüstem Bey Kümbeti (içindeki en erken tarihli mezar Sultan Hatun'a ait olması sebebiyle 1422 yılı civarına tarihlenmektedir¹⁵) ilgi çeken örneklerdir. Dikdörtgen formu Balat İlyas Bey¹⁶ Camii pencereleri bunlardan daha geniş tutulmuştur. Balat'taki pencereler yapıya sonradan takılmıştır ve korkuluktaki bir motiften diğer bir ifadeyle sekizgenden yola çıkılarak tasarlanmıştır. Pencere boşluklarını bezemede kullanılmış şebekeler yanısıra bazı yapılarıdaki korkuluklar katılarak örnek sayısı çoğaltılabilir. Pencere ve korkulukları dikkati çeken eserler arasında Balat İlyas Bey

13. Mehmet Önder, **Mevlana Şehri Konya**, Güven Matbaası, Ankara, 1971, s.117.

14. Selçuk Mülâyim, **Anadolu Türk Mimarisinde Geometrik Süslemeler**, Kültür Bakanlığı Yayınları: 503, Sanat Eserleri Dizisi: 1, Ankara 1982, s.64 (Bu eserde hanıkahın fotoğrafları arasında pencere tezyinatı yayınlanmıştır, s.249.)

15. Mehmet Önder, **Seydişehir Tarihi**, Seydişehir Belediyesi Yayınları, 1, 1986, s.112. (Bu eserde Hüseyin Rahmi Ural'ın Seyyid Harun Camii ve Önündeki Üç Kümbet, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları, **Sanat Tarihi Yıllığı**, Sayı: VI, İstanbul, 1976, s.45-46'da yer alan çizim ve bilgiler aktarılmıştır.)

16. Aynur, Durukan, **Balat İlyas Bey Camii**, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları: 981, Tanıtma Eserler Dizisi: 11, Ankara, 1988, s.42, 46, 47, 49, 52, 56.

Camii¹⁷ (1404), Bursa Yeşil Camii (1420)¹⁸, sayılabilir.

Dündar Bey Medresesini süsleyen ve bitkisel bezeme esprisinde oluşturulmuş motiflerle tasarlanmış, geometrik bezemeler: Seçilen konu açısından Karaman İbrahim Bey İmareti pencere kafeslerini akla getirmektedir. 1433 tarihli yapının geometrik bezemeyle süslenmiş pencere kafeslerinin tepesinde bir palmet motifi dikkati çekmektedir. Benzer bir durum 1442 tarihli¹⁹ İznik Mahmut Çelebi Camiinin bitkisel bezemelerle oluşturulmuş son cemaat korkulukları²⁰ için ve 1394-1395 tarihli Milas Firuz Bey Camii²¹ son cemaat korkulukları²² ve daha geometrik karakter arzeden 1387-1391 tarihli İznik Yeşil Camii²³ ve son cemaat mahalli korkulukları²⁴ için söz konusudur. Ancak İznik örneklerinde konu daha yalın bir yaklaşımla ve daha sade bir kurguyla yansıtılmıştır. Balat, Bursa, Seydişehir ve Konya-Karaman örnekleri için de durum aynıdır. Eğirdir'deki grift dikey ve yatay ekseninde gelişen kompozisyon diğer örnekler için söz konusu değildir. Karaman'daki örnekler griftlik açısından Eğirdir'e benzemekteyse de özellikle evvandaki kafeste gözlenen çok yönlü perspektife diğerlerinde rastlanmamaktadır. Eğirdir'deki tasarım Beyşehir Eşrefoğlu Kümbetinin, Konya İnce Minare Medresesinin ve Mevlâna Dergâhının şebekeli pencerelerini akla getirmektedir. Beyşehir Eşrefoğlu Kümbetinin Konya İnce Minare Medresesinin ve Mevlâna Dergâhının şebekeli pencerelerini hatırlatmaktadır. Beyşehir Eşrefoğlu, Konya İnce Minare ve Mevlâna Dergâhındaki kafes pencereler aynı elden çıkmış tasarımlardır.

Bunlar adı geçen yapıların son on yıl içinde geçirdiği onarımlarda takılmıştır. Yaptığımız araştırma ve incelemelere göre, gerek Dündar Bey Medresesinin ana eyvan ve odalarının bezeyen pencere kafesleri, gerek Eşrefoğlu Kümbetinin pencere kafesleri ve gerekse Konya İnce Minare Medresesiyle Konya Mevlâna Dergâhının pencere kafeslerinin tasarımı Prof.Dr.Yılmaz ÖNGE'nindir. Türk sanatının her döneminin estetik prensiplerini iyi bilen, Türk sanatının güzelliklerini özümsemiş bir sanat tarihçi, yüksek mimar, restoratör ve sanatçı olan Önge'nin restore ettiği pek çok yapı bulunmaktadır. Bu eserler restorasyon tarihinin değerli belgeleridir. Çok kişi tarafından bilinmeyen, özellikle amatörler yanı sıra profesyonelleri de yanıltabilecek bu güçlü eserlerin dökümantasyonu yapılmalı ve bunlara birer restorasyon kitabesi takılmalıdır. Türk sanatının motiflerini bilinçli bir seçim, özgün bir yaklaşımla sunan, ince, net geometrik çizgilerin yardımıyla oluşturduğu grift, soyut kompozisyonlarıyla kendine özgü bir üslubu bulunan üstad, gerek sanat tarihinde gerek Türk restorasyon tarihinde bir sanatçı olarak da alması gereken yeri almalıdır.

17. Durukan, a.g.e., s.33.

18. Mülâym, a.g.e., s.311, Levha 197.

19. Yıldız Demiriz, Osmanlı Mimarisinde Süsleme I, Kültür Bakanlığı Yayınları: 263, Türk Sanat Eserleri Serisi: 2, İstanbul, 1979, s.577.

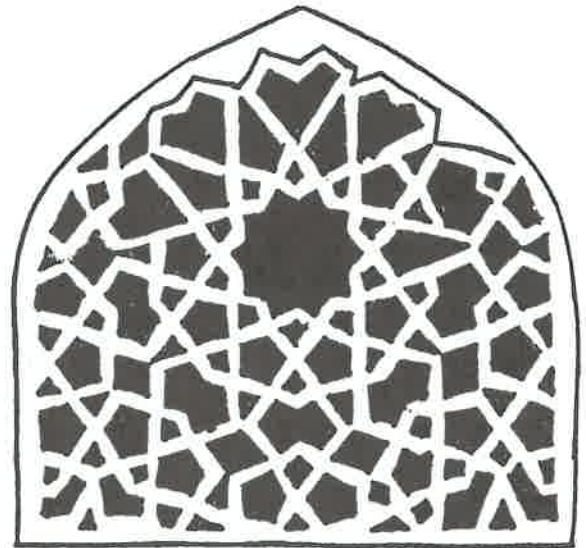
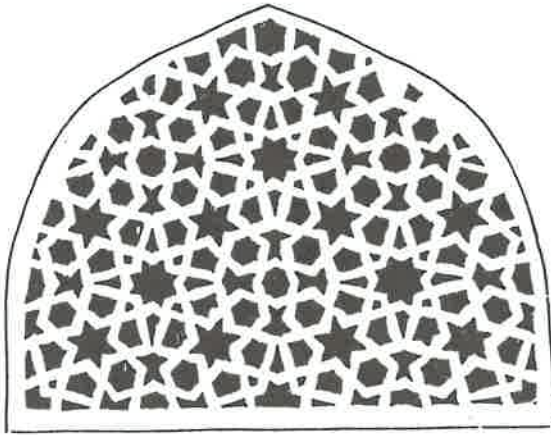
20. Demiriz, a.g.e., s.579.

21. Demiriz, a.g.e., s.627.

22. Demiriz, a.g.e., s.633.

23. Demiriz, a.g.e., s.601.

24. Demiriz, a.g.e., s.604.

Resim 8-9: Eğirdir Dündar Bey Medresesi'nin ana eyvanını bezeyen kafes ve Konya Sahip Ata Hanıkâhı'nın ajur işçiliğiyle yapılmış pencere kafesinin Osman KUNDURACI tarafından yapılmış çizimi.

Resim 1: Eğirdir Dündar Bey Medresesi'nin portalı.

Resim 2: Minarenin altındaki kitabe, portal ve çevresindeki taş bloklar.

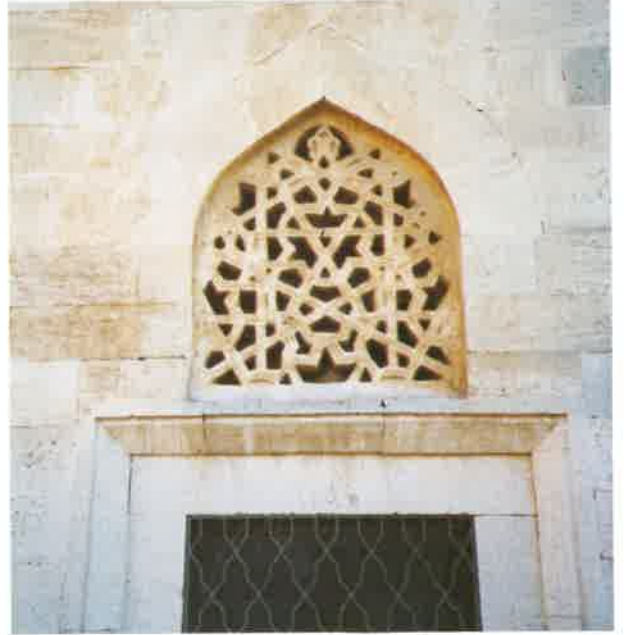
Resim 4: Dündar Bey Medresesi'nin ana eyvanının dış cephesi.

Resim 3: Eğirdir Dündar Bey Medresesi'nin ana eyvanının görünüşü.

Resim 5: Medresenin ana eyvanında yer alan içiçe çift yapılmış pencere kafesinin avludan görünüşü.

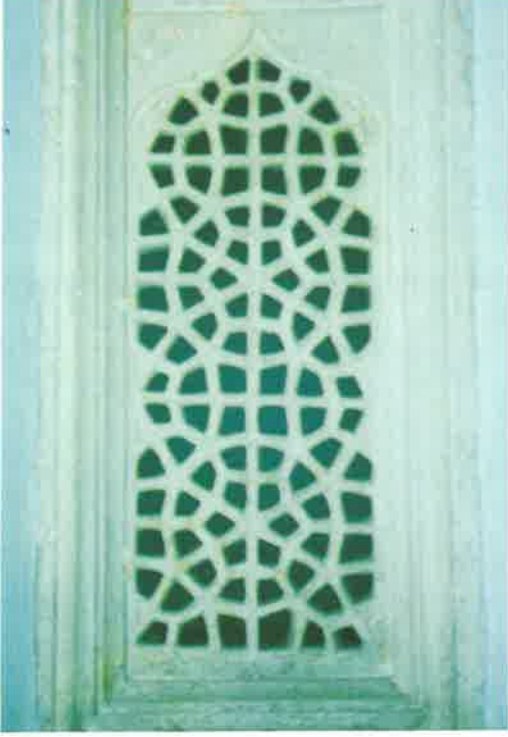
Resim 10: Karaman İbrahim Bey İmareti'nin ajur işçiliğiyle oyulmuş pencere kafesi.

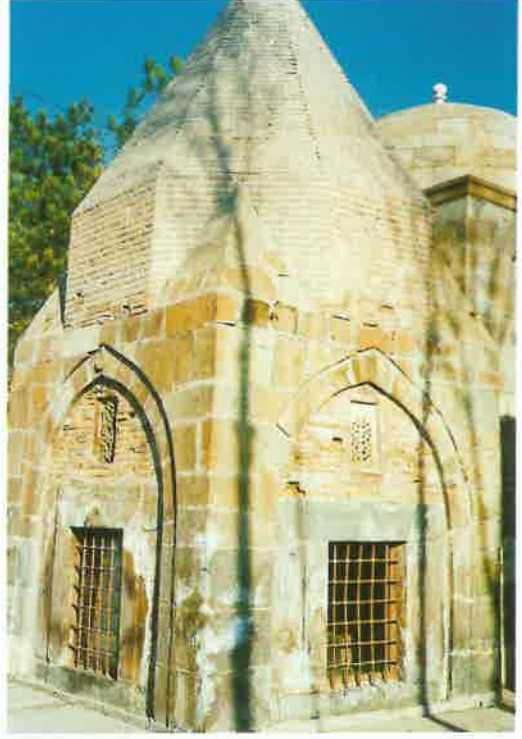
Resim 7: Konya Mevlâna Müzesi'ndeki 550 ve 551 envanter numaralı Osmanlı askıları.

Resim 6: Avlunun çevresini kuşatan odaların kapı üzerine yerleştirilmiş pencere kafesleri.

Resim 12: Konya Mevlâna Dergahı'ndan pencere kafesi.

Resim 14: Seydişehir Seyyid Harun Türbesi'nin görünüşü.

Resim 18: Beyşehir Eşrefoğlu Kümbeti'nin pencere kafesleri.

Resim 19: Konya İnce Minare Medresesi alçıdan yapılmış pencere kafesi.

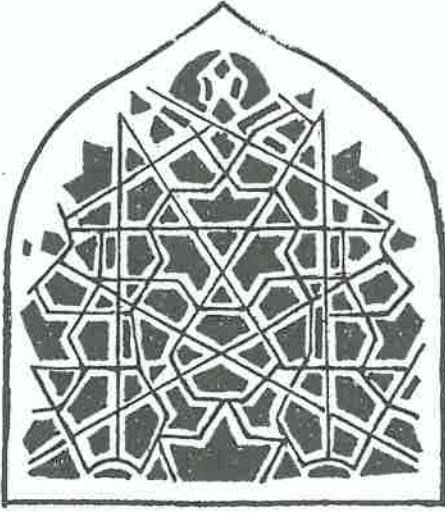
Resim 20: Konya Mevlâna Dergahı alçıdan yapılmış pencere kafesi.

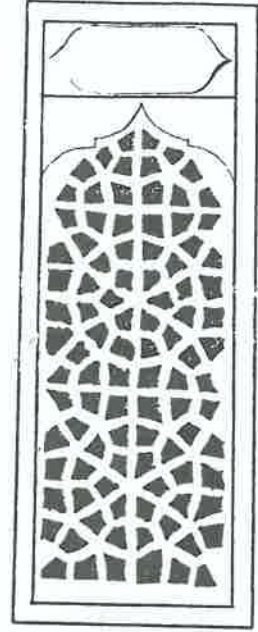
Resim 21: Eğirdir DüNDAR Bey Medresesi pencere kafesi.

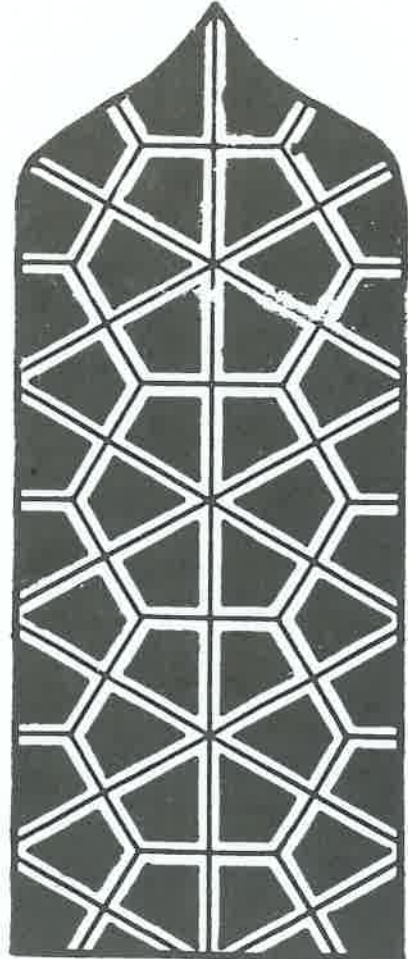
Resim 22: Eğirdir DüNDAR Bey Medresesi pencere kafesi.

Resim 11: Karaman İbrahim Bey İmareti'nin ajur işçiliğiyle oyulmuş pencere kafesinin Osman KUNDURACI tarafından yapılmış çizimi.

Resim 13: Konya Mevlâna Dergahı'ndan pencere kafesinin Osman KUNDURACI tarafından yapılmış çizimi.

Resim 15: Seydişehir Seyyid Harun Türbesi'nin Prof. Dr. Hüseyin Rahmi ÜNAL tarafından yapılmış pencere kafesi çizimi.

Resim 16-17: Doç. Dr. Aynur DURUKAN tarafından yayınlanmış, Balat İlyas Bey Camii ön cephesi fotoğrafı ve Osman KUNDURACI tarafından çizilmiş pencere şebekeleri.

